

پیامد تبرئه ترامپ توسط سناتورهای
جمهور یخواه

رئیس جمهور هر کاری
می تواند بکند!

سناتورهای جمهوریخواه آمریکا با رای قابل پیش‌بینی چند روز دیگر خود به تبرئه ترامپ از دو اتهام سواستفاده از قدرت و مانع ایجاد کردن برای فعالیت کنگره، عملکرد جنجالی او که باعث به راه افتادن این فرآیند استیضاح شد را تأیید می‌کنند. اواخر سال گذشته میلادی نیز جمهوریخواهان مجلس نمایندگان آمریکا هم با رأیشان به مخالفت با فرستادن پرونده استیضاح ترامپ به مجلس سنا همین پیام را فرستاده بودند. خبرگزاری آسوشیتدپرس در گزارشی درباره تبعات تبرئه تقریباً مسلم دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا در رای گیری روز چهارشنبه مجلس سناى این کشور درباره استیضاح وی نوشت: این نتیجه‌ای قابل انتظار برای رئیس جمهوری است که برای سه سال حد و مرزهای اختیارش را به چالش کشید و قدرت و محبوبیت زیادی در داخل حزب جمهوریخواه خود پیدا کرد. قبلاً در همان زمان آغاز تحقیقات مربوط به استیضاح ترامپ در مجلس نمایندگان مشخص بود که جمهوریخواهان تا چه حد اکره دارند از این که ترامپ را به خاطر اقدامات نامعمول و ناگهانی‌اش به چالش بکشند. بعد از بیرون آمدن ترامپ از این محاکمه باید پرسید که او می‌بایست چه کار دیگری در ریاست جمهوری انجام می‌داد که حزبش تنه‌ای یک‌نکوش شفاف‌ی و گذرا علیه او پس‌نند نکند؟ از نظر دموکراتهایی که فرآیند استیضاح ترامپ را به امید جلب نظر چند نفر از جمهوریخواهان میانه‌رو یا در حال کناره‌گیری به موضعشان به راه‌انداختند، حزب جمهوریخواه حالا قرار است این پیام را بدهد که وقتی مساله ترامپ باشد دیگر هیچ چیز مهم نیست. تسلط ترامپ بر حزب جمهوریخواه کامل شده‌است.

حکیم جفری‌ز، یکی از مدیران دموکراتها برای استیضاح ترامپ در مجلس نمایندگان خطاب به جمهوریخواهان گفت: بی‌قانونی مهم است، سواستفاده از قدرت مهم است، فساد مهم است. قانون اساسی مهم است. قانونگذاران جمهوریخواه وفادار به ترامپ دلایل روشنی دارند.

زمانی که او در رقابت‌های مقدماتی حزب جمهوریخواه برای انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۶ کاندیدا بود، تقریباً همه جمهوریخواهان با او مخالفت کرده و برای این مخالفتشان از عباراتی شبیه به عباراتی که حالا دموکراتها به کار می‌برند، استفاده می‌کردند. امروز اما ترامپ الهام‌بخش نوعی وفاداری به خود در داخل این حزب شده که عمدتاً مبتنی بر ترس، نگرانی از تلافی جویی و مهم‌تر از آن ایجاد این باور که آینده سیاسی جمهوریخواهان مستقیماً به او وابسته شده، است. هر چند که این وضعیت می‌تواند در انتخابات نوامبر آینده ریسکهایی را به همراه داشته باشد اما آسیب‌پذیرترین جمهوریخواهان حالا بدون ترامپ نمی‌توانند موفق شوند. در آستانه‌ای سنا به تبرئه ترامپ از اتهاماتش، برخی سناتورهای جمهوریخواه تأکید می‌کنند این رای به معنی اینکه آنها ترامپ را تأیید می‌کنند نیست. آنها استدلال می‌کنند در حال حاضر مسائل بیشتری فراتر از دادن یک رای آری یا خیر به اینکه ترامپ با وادار کردن او کراین به تحقیقات درباره رقیب سیاسی‌اش سوگند ریاست جمهوری خود را انقض کرده و جلوی قابلیت‌های کنگره برای تحقیقات درباره این مساله را گرفته، وجود دارد. لامار الکساندر، سناتور جمهوریخواه ایالت تنسی که به دنبال کسب مجدد کرسی سنادر انتخابات ۲۰۲۰ نیست، اقدامات ترامپ را در قبال او کراین اقدامات نامناسب که کاملاً توسط مجلس نمایندگان اثبات شد خوانده‌است. اما او می‌گوید اقدامات ترامپ در سطح ارتکاب جرایم سطح بالا که او را واجد استیضاح شدن کند نیستند. مارکو روبیو، سناتور جمهوریخواه دیگر نیز گفته اقدامات ترامپ در حد اینکه او را واجد استیضاح سازنده بوده‌اند اما برکناری ترامپ از ریاست جمهوری راه حل درستی نیست. با این حال تبرئه ترامپ در جلسه‌روز چهارشنبه مجلس سنا کاملاً مسلم خواهد بود. جمهوریخواهان با اقدام نشان می‌دهند رئیس جمهور در آمریکا می‌تواند از قدرت خود به هر طریقی برای تأمین منافع سیاسی شخصی بهره‌برد.

گزارش «توسعه ایرانی» از چالش‌های پیش‌روی نخست‌وزیر جدید عراق

سه‌گانه اعتراض، فساد و سهم‌خواهی

نرشاد گلزاری

پس از ماه‌ها تنش و زد و خورد در عراق بالاخره گزینه جدید نخست‌وزیری این کشور معرفی شد؛ گزینه‌ای که با کنشگری فراکسیون الفتح به رهبری هادی العامری و فراکسیون سائرون به رهبری مقتدی صدر نهایی و برای تأیید به برهم صالح (رئیس جمهوری عراق) معرفی شد. کمی بعد و بدون فوت وقت شاهد آن بودیم که حکم انتصاب از سوی ریاست جمهوری عراق امضا شد و در نهایت «محمد توفیق علاوی» به عنوان نخست‌وزیر عراق به عموم مردم معرفی شد.

محمد توفیق علاوی کیست؟

نخست وزیر جدید عراق با نام کامل: «محمد توفیق حسین علاوی امین الربیعی» در سال ۱۹۵۴ در بغداد زاده شد. او فرزند توفیق، مردی ثروتمند و صاحب کارخانه‌های صنعتی است که از جوانی وارد فعالیت‌های سیاسی شده‌است. وی دروس ابتدایی و متوسطه خود را در بغداد به اتمام رساند و پس از آن در دانشگاه بغداد و در رشته

مهندسی معماری تحصیل کرد و در سال پایانی دانشگاه مجبور شد که دانشگاه و عراق را به مقصد لبنان در سال ۱۹۷۷ ترک کند. علاوی پس از سفر به لبنان به دانشگاه آمریکایی بیروت رفت و در سال ۱۹۸۰ لیسانس مهندسی معماری خود را دریافت کرد و پس از آن به حزب الدعوه اسلامی پیوست و بعدها این حزب را ترک کرد. او در سال ۲۰۰۵ با لیست «ایاد علاوی» وارد صحنه سیاسی عراق شد. وی در ابتدای سال ۲۰۰۶ به عنوان نماینده در پارلمان عراق انتخاب شد و در اواسط همین سال تا پایان سال ۲۰۰۷ به عنوان وزیر ارتباطات منصوب شد. محمد توفیق علاوی بار دیگر در سال ۲۰۰۸ و تا انتخابات سال ۲۰۱۰ به جای نماینده در گذشته (عایده عسیران) و به عنوان عضو علی‌البدل به پارلمان عراق راه یافت. علاوی همچنین در انتخابات سال ۲۰۱۰ به عنوان نماینده در پارلمان عراق برگزیده شد و سپس در پایان همین سال به عنوان وزیر ارتباطات معرفی شد و در پایان سال ۲۰۱۲ به دلیل اختلاف با نخست وزیر وقت عراق (نوری المالکی) از این سمت استعفا کرد. او در سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸

شمارش معکوس برای اصلاحات!

علاوی در پیام تصویری پس از اعلام اینکه به سمت نخست‌وزیری انتخاب شده از معترضان خواست که تا زمان تحقق مطالبات‌شان به تجمع خود ادامه دهند! او علاوه بر این طی یک پیام که در فیس بوک و رسانه‌های عراقی منتشر شد، گفت که اگر شجاعت مردم نبود، این تغییرات در کشور اتفاق نمی‌افتاد.

اجرای قانون انتخابات و تشکیل مجدد پارلمان، موضوعاتی است که نخست‌وزیر جدید عراق را با مشکلات عدیده روبرو می‌کند و به همین جهت نمی‌توان گفت که حداقل در شش ماه آینده اتفاق شگرفی در این کشور رخ خواهد داد

این اظهارات علاوی تا حد زیادی قابل درک است؛ چراکه مردم عراق عصبانی هستند و هنوز هیچ‌کدام از خواسته‌های آنها اجابت نشده و حتی برخی از دوستان، آشنایان و خانواده آنها در جریان اعتراض‌های اخیر کشته شده‌اند. از همه مهم‌تر اینکه سن و سال معترضان به خوبی نشان می‌دهد آنها نه تنها از بی‌عدالتی، بلکه از بی‌کاری و فقر رنج می‌برند که اتفاقاً علاوی در متن سخنرانی خود پس از انتصابش به عنوان نخست‌وزیر جدید عراق به همین موضوع اشاره کرد، اما به نظر می‌رسد هیچ چیز سر جای خودش نیست. اینکه علاوی تأکید می‌کند در صورتی که

جناح‌ها و گروه‌های سیاسی تلاش کنند عقاید و خواسته‌های خود را به او تحمیل کنند، از نخست‌وزیری استعفا می‌دهد، دقیقاً نشان می‌دهد که صحنه سیاسی عراق همچنان آلوده به سهم‌خواهی است و قرار نیست این ویروس در عراق از بین برود. در مقابل نخست‌وزیر جدید عراق از معترضان خواست که تا زمان مشخص شدن تاریخ و زمان برگزاری انتخابات، خروجی مبارزه با فساد و انجام اصلاحات اقتصادی در صحنه باقی بمانند. شاید بسیاری از مخاطبان بگویند این اقدام بسیار جسورانه و درست است؛ اما واقعیت این است که صدور مجوز از سوی ادامه اعتراض‌ها از سوی علاوی یا هر شخصیت عراقی، دردی را دوا نمی‌کند؛ بلکه هزینه‌های امنیتی، اجتماعی و اقتصادی را افزایش می‌دهد. درست است که علاوی با هر چهره سیاسی – مذهبی عراق به دنبال آن هستند تا از اهرم اردو کشی خیابانی برای بهبود وضعیت کشورشان استفاده کنند و به برهم زندگان نظم سیاسی، اقتصادی و امنیتی را بیا وادار به موضع‌گیری کنند یا مجبور به کناره‌گیری کنند، اما واقعیت این است که طیف‌بندی، سهم‌خواهی و فساد به حدی در عراق سازمان‌یافته شده که به این راحتی نمی‌توان نوید اصلاحات و احقاق مطالبه‌های مردم معترض عراق را داد.

هزار توی کابینه

بدون تردید اولین و مهمترین چالش علاوی، تشکیل کابینه خواهد بود. اینکه وزرا از چه طیف و جناحی انتخاب شوند که معترضان تادفتر نخست‌وزیری را به آتش نکشند و جناح‌های دیگر مانند کردها و اهل تسنن صدای اعتراض خود را بلند نکنند، مشکلاتی است که علاوی تنها در بحث تشکیل کابینه با آن روبرو است. مشکل دوم، مساله ترمیم و تغییر ساختار دستگاه قضا در عراق است. خواست اصلی معترضان، محاکمه مفسدان سیاسی و اقتصادی است که بدون تردید با دستگاه قضا فعلی نمی‌توان کاری از پیش برد.

خبر

اليوم السابع گزارش داد

تظاهرات مردم بیروت علیه سیاست‌های مالی دولت لبنان

تشکیل کابینه‌ای بی‌طرف متشکل از چهره‌های تکنوکرات و مستقل از گروه‌های سیاسی بود. معترضان به شدت از سیستم بانکداری لبنان و محدودیت‌های شدید آن برای سرمایه‌داران به ویژه در زمینه پرداخت و تبدیل پول به دلار انتقاد کرده و این سیاست‌ها را موجب ایجاد فشار بر لبنانی‌ها دانستند. آنها با سردادن شعارهایی محاکمه مفسدین و سارقان اموال عمومی را خواستار شدند.

تظاهر کنندگان لبنانی با حضور در خیابان اصلی بیروت مخالفت خود را با کابینه جدید به ریاست حسان دیاب و سیاست پولی و اقتصادی این کشور اعلام کردند. به نوشته روزنامه‌الیوم السابع چاپ مصر، این راهپیمایی‌ها از شنبه شب در مناطق مختلف بیروت به صورت همزمان آغاز شدند و تظاهر کنندگان لبنانی با در دست داشتن پرچم‌های این کشور و پلاکاردهایی اعتراض خود را به کابینه جدید لبنان ابراز داشتند. همچنین آنها با سردادن شعارهایی استقلال دستگاه قضایی، آزادی برخی از فعالان سیاسی که به تازگی بازداشت شده‌اند و نیز مقابله با فروپاشی اقتصادی لبنان را خواستار شدند. این تظاهر کنندگان تأکید کردند: کابینه جدید برخلاف خواسته‌های معترضان لبنانی و بر اساس سهم‌بندی‌های طائفه‌ای و تقسیم پست‌ها میان احزاب، گروه‌ها و جریان‌های سیاسی تشکیل شد. خواسته اصلی لبنانی‌هایی که از ۱۷ اکتبر گذشته در اعتراضات شرکت دارند،

گوآیدو در جمع مهاجران ونزوئلایی: به زودی مادورو را برکنار می‌کنیم!

رهبر اپوزیسیون ونزوئلا در جمع مهاجران ونزوئلایی در میامی، ایالات متحده به آنها گفت که به زودی و با پایان تور بین‌المللی در جمع آوری حمایت‌های جهانی برای برکناری رئیس جمهوری ونزوئلا به کاراکاس بر می‌گردد. به گزارش آسوشیتدپرس، خوان گوآیدو، رهبر اپوزیسیون ونزوئلا گفت: ما برنامه‌ای داریم، ما یک استراتژی داریم، ما تنها نیستیم. ما به دنبال برقراری دموکراسی هستیم. رهبر اپوزیسیون ونزوئلا جزئیات کمی از اجرای برنامه‌اش در بازگشت به کشور را مطرح کرد و به تحریم‌های بیشتر به عنوان یک استراتژی بزرگ در دسترس اشاره کرد. تور بین‌المللی گوآیدو از کلمبیا آغاز شد و سپس در سراسر اروپا و کانادا پایان می‌یابد. وی در این سفرها با مقام‌های مختلفی از سراسر جهان دیدار داشت و حامل پیامی بود که ونزوئلایی‌ها به دنبال آزاد شدن از دست دیکتاتور (نیکلاس مادورو) هستند اما آنها کمک لازم دارند.

